

RESSÒ DE LA PARAULA

Petites poderoses llavors (VIII)

El poder eficaç per transformar el món està associat normalment a la riquesa de mitjans (econòmics, materials, tècnics), a la capacitat jurídica (el càrrec, el lloc al govern, institucions), al nombre de vots en democràcia (o poder del poble), a la categoria que atorga la fama (el món de l'espectacle i de l'esport), etc.

L'esdeveniment de Nadal, la festa d'Epifania i el Baptisme del Senyor, no l'hem pogut viure sinó assumint un autèntic cúmul de paradoxes i contrastos. Aquestes paradoxes i contrastos són inadmissibles per a molts, de manera que miren d'evitar-les triant un aspecte o altre, segons la pròpia sensibilitat: normalment elegim el que ens és més consolador, com quan convertim Nadal en quelcom banal o quan l'entendem simplement com el naixement d'un líder que porta endavant la causa de canviar el món implantant el seu Regne...

Una de les grans paradoxes, que ens sobrevenen just en començar l'Evangeli és que el Salvador del món, el Messies universal, comença la seva missió en el tracte d'un tu a tu personal, en trobada individual insignificant des del punt de vista estadístic... Més encara, insignificant des del punt de vista d'una estratègia de poder eficaç.

Tot és coherent amb els primers passos de l'Encarnació: de l'omnipotència de Déu a la humanitat sense glòria, del palau de Herodes al desert de Joan Baptista, de les classes influents i grups organitzats a la senzilla família de Betlem i Natzaret,

d'un bon programa de màrqueting a la conversa personal i la proposta de convivència a la pròpia casa... Finalment, de la reafirmació i el progrés de la humanitat a donar la vida per tothom...

Continuem preguntant-nos per la fecunditat de l'Església, la seva eficàcia transformadora. En el fons ens comparem amb els resultats d'armes tan poderoses avui com la tecnologia informàtica, Internet, plataformes, etc. I amb tots els resultats cada vegada més espectaculars de la tècnica. Així ens admirem dels milers de milions de tones de gra que es produeix al món amb un mínim esforç, grà-

cies a la tècnica aplicada a l'agricultura. És molt llunyà aquell moment en què l'ésser humà va descobrir l'efecte multiplicador d'una sola llavor que, convertida en un arbre, produeix molts fruits. I el moment en què aquests, al seu torn, esdevenen llavors de més arbres.

Doncs bé, Jesús, segons el Pla de Déu, va seguir aquest últim camí. Pensava en el gran camp de la humanitat, però abans va tenir al davant el petit camp del cor dels seus primers deixebles. Si se'ns permet l'expressió, l'«Encarnació i l'Epifania» s'havien de produir, primer de tot, en les persones dels seus deixebles mitjançant el diàleg d'acompanyament, proximitat, convivència, contagi, empatia.

De fet en aquelles primeres llavors, Pere, Andreu, Felip, Natanael, es donava l'ànsia, l'expectació, el desig vehement, propi de la humanitat desperta, de trobar el Salvador, com hem meditat durant l'Advent. I damunt seu va clarejar el Nadal i l'Epifania, amb l'anunci, el dit, el testimoniatge de Joan Baptista. I com a llavors incipients i petites van començar a créixer, es van endinsar en el camí del seguiment de Jesucrist, fins a madurar a través de moments de llum i ombra, fins arribar a ser llums brillants en la foscor del món, en els qui havia arrelat l'Esperit.

La fecunditat de la nostra Església està en els seus orígens. Tornar a ells és la nostra tasca constant.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Viure el temps de Nadal amb esperit cristià

Les festes de Nadal són d'arrel cristiana, però han perdut socialment el seu sentit cristià. Doncs bé, potser precisament per això són un moment privilegiat del desafiament que vivim tot l'any: l'actitud cristiana davant del nostre món. «El nostre món» vol dir tot el que vivim dia rere dia: la família, el treball, les crisis socials, el procés polític, la moda, l'esport, les converses, les festes... Els cristians som del nostre món com tothom.

Ara bé, com a persones i com a comunitats cristianes vivim sempre un desafiament: viure bé el lloc i la missió cristiana que tenim en aquest nostre món. Això comporta aprendre la tasca delicada del discerniment. L'actitud cristiana no és el rebuig i la condemna fonamentalista, però tampoc

la identificació acrítica amb tot el que es viu avui. Cal fer una tasca específicament cristiana: discernir el que és positiu, per potenciar-lo, i el que és negatiu, per superar-ho i evitar-ho. És el que cal fer també amb les festes de Nadal.

Tots hem comentat el que és negatiu: l'afany consumista, els regals per compromís, la sobrecàrrega de despeses, l'atabalament, un ambient negatiu per als sols i depressius... Hi ha també dimensions ben positives: el record i les trobades familiars, els gestos de generositat individuals i col·lectius, la insistència en la pau com a valor humà. Cal felicitar-nos d'aquestes dimensions i fomentar-les. I cal també fer-hi la nostra aportació cristiana, especialment en els aspectes centrals de

l'Evangeli. En subratllaré tres. Per una banda, cal aprofundir l'experiència de l'amor als altres, especialment els més pobres i necessitats, un amor que no es queda en un sentiment i una ajuda puntual sinó que arriba a acceptar els altres, valorar-los, entrar-hi en comunió, buscar el que realment necessiten. El segon té a veure amb l'esperit evangèlic de pobresa, que corregeix el perill social de perseguir frívolament la sobreabundància i valora l'austeritat i la despesa sostenible. I a la base de tot, la fe joiosa en el Déu de l'Amor i de la Pau, que envia el seu Fill Jesús, nascut pobrament a Betlem, que ens ofereix el seu Esperit d'amor, de llibertat, d'alegria.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Pequeñas poderosas semillas (I)

El poder eficaz para transformar el mundo está asociado normalmente a la riqueza de medios (económicos, materiales, técnicos), a la capacidad jurídica (el cargo, el puesto en el gobierno, instituciones), al número de votos en democracia (o poder del pueblo) a la categoría que otorga la fama (el mundo del espectáculo y del deporte), etc.

El acontecimiento de la Navidad y la fiesta de Epifanía y el Bautismo del Señor, no lo hemos podido vivir sino asumiendo un auténtico cúmulo de paradojas y contrastes. Estas paradojas y contrastes son inadmisibles para muchos, de manera que tratan de obviarlas eligiendo uno u otro aspecto, según la propia sensibilidad: normalmente elegimos el que nos es más consolador, como cuando convertimos la Navidad en algo dulzón o cuando la entendemos que significa simplemente el nacimiento de un líder que lleva adelante la causa de cambiar el mundo implantando su Reino...

Una de las grandes paradojas, que nos vienen a la cara nada más comenzar el Evangelio es que el Salvador del mundo, el Mesías universal, comienza su misión en el trato de un tú a tú personal, en encuentro individual insignificante desde el punto de vista estadístico... Más aún, insignificante desde el punto de vista de una estrategia de poder eficaz.

Todo es coherente con los primeros pasos de la Encarnación: de la omnipotencia de Dios a la humanidad sin gloria, del palacio de Herodes al desierto de Juan Bautista, de las clases influyentes y grupos organizados a la sencilla familia de Belén y Nazaret, de un buen programa de marketing a la conversación personal y la propuesta de convivencia en la propia casa... Finalmente, de la reafirmación y el progreso de la humanidad a dar la vida por todos...

Seguimos preguntándonos por la fecundidad de la Iglesia, su eficacia transformadora. En el fondo nos comparamos con los resultados de armas tan poderosas hoy como la tecnología informática, Internet, plataformas, etc. Y con todos los resultados cada vez más espectaculares de la técnica. Así nos admiramos de los miles de millones de toneladas de grano que se produce en el mundo con un mínimo esfuerzo, gracias a la técnica aplicada a la agricultura. Está muy lejos aquel momento en que el ser humano descubrió el efecto multiplicador de una sola semilla que, convertida en un árbol, produce muchos frutos. Y el momento en que éstos, a su vez, se convirtieron en semillas de más árboles.

Pues bien, Jesús, según el Plan de Dios, siguió este último camino. Tenía en mente el gran campo de la humanidad, pero antes tuvo delante el pequeño campo del corazón de sus primeros discípulos. Si se nos permite la expresión, la «Encarnación y la Epifanía» se tenían que producir, antes que nada, en las personas de sus discípulos mediante el diálogo de acompañamiento, cercanía, convivencia, contagio, empatía, proximidad.

De hecho en aquellas primeras semillas, Pedro, Andrés, Felipe, Natanael, se daba el ansia, la expectación, el deseo vehemente, propio de la humanidad despierta, de encontrar el Salvador, como hemos meditado en Adviento. Y sobre ellos amaneció la Navidad y la Epifanía, con el anuncio, el dedo, el testimonio de Juan Bautista. Y como semillas incipientes y pequeñas comenzaron a crecer, se adentraron en el camino del seguimiento de Jesucristo, hasta madurar a través de momentos de luz y de sombra, hasta llegar a ser luces brillantes en la oscuridad del mundo, en quienes había prendido el Espíritu.

La fecundidad de nuestra Iglesia está en sus orígenes. Volver a ellos es nuestra constante tarea.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Nou curs *online* de Ciència i fe en diàleg

El pròxim dimarts 6 de febrer de 2018 començarà una nova edició del curs «Ciència i fe en diàleg» organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) amb el patrocini del Consell Pontifici per a la Cultura (Vaticà).

Es tracta d'un curs 100% *online* que vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència. Per a més informació: cienciaifebcn.com

Celebració patronal dels diaques a Sant Feliu de Llobregat

El diumenge 21 de gener es recorda al santoral els màrtirs sant Fructuós, bisbe, i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi i és la data escollida com a festa patronal dels diaques.

Des de fa anys, el conjunt dels diaques de la Província Eclesiàstica de Barcelona ho celebra, conjuntament i de manera rotatòria, en una de les tres diòcesis. Enguany, la seu serà Sant Feliu de

Llobregat i la celebració s'anticiparà al proper dissabte 20 de gener. El programa consta de dos moments festius: la taula de l'eucaristia i la taula del dinar.

A les 12 h, hi haurà la missa a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel bisbe Agustí Cortés, a la qual també són convidades les esposes i tots els aspirants i candidats al diaconat, així com les persones que sentin alguna inquietud vocacional en relació amb aquest ministeri.

A les 14 h, tindrà lloc el dinar de germanor, a la Casa de l'Església, seu diocesana. Al moment de la sobretaula hi haurà el lliurament de reconeixements als diaques que el 2018 celebren el seu XXV aniversari de l'ordenació: Mn. Jaume Camarasa i Mn. Ferran Singla.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La ciència expressa la seva màxima dignitat quan serveix al desenvolupament integral de la persona i de la família humana» (10 de novembre).

@Pontifex: «A la pregària recordem tots aquells que tenen cura de les persones malaltes amb dedicació i esperit de sacrifici» (11 de novembre).

@Pontifex: «No podem canviar el món tot sols, però junts podem sembrar la joia de l'Evangelí, estant a prop dels més dèbils» (13 de novembre).

@Pontifex: «Res ni ningú no pot enfosquir la llum que Crist posa al cor i al rostre dels seus amics» (14 de novembre).

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

«La vostra dreta, Senyor, és forta i gloriosa» (Ex 15,6)

És el lema d'enguany per a aquesta setmana de marcat accent ecumènic que transcurre entre el 18 i el 25 de gener, és a dir, entre les festivitats de la confessió de sant Pere i la conversió de sant Pau. En l'hemisferi sud el mes de gener és de vacances, per això, les esglésies d'aquests països troben altres ocasions per celebrar-la, per exemple entorn la Pentecosta, una data també molt simbòlica per a la unitat.

Per preparar aquesta setmana de pregària, els associats ecumènics d'una regió particular són convidats cada any a elaborar uns materials de base sobre un tema bíblic. Per a aquest 2018, la primera redacció dels textos ha estat confiada a un grup ecumènic d'homes i dones designat per la Conferència Episcopal de les Antilles i la Conferència de les Esglésies del Carib. Posteriorment, els textos, les reflexions i les pregàries prepara-

des per aquest grup, han estat presentats a un Comitè internacional del Pontifici Consell per a la promoció de la unitat cristiana i el Consell Mundial de les Esglésies.

Almenys un cop a l'any tots els cristians són convidats a evocar la pregària de Jesús «Pare, que tots siguin u, (...) perquè el món cregui» (cf. Jn 17, 21) i per això, arreu del món s'organitzen celebracions, pregàries, cultes ecumènics especials.

Pregària ecumènica a la Catedral de Sant Llorenç

Divendres 19 de gener, a les 19 h, tindrà lloc un acte de pregària a la catedral de Sant Feliu de Llobregat, presidida pel bisbe Agustí Cortés, amb representants de diferents confessions cristianes: la pastora Marta López Ballalta, delegada de l'Església evangèlica de Catalunya; el pastor Miquel García, de l'Església evangèlica de Sant Feliu de Llobregat; el Sr. Lluís Brull, evangèlic, coordinador del Grup Bíblic Ecumènic de

la parròquia de Sant Pere de Gavà; el Rev. P. Constantin Toader, prevere de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Romania; un representant de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia.

Neix el Butlletí Ecumènic

Aquesta publicació és promoguda i gestionada pel Grup Estable de Diàleg i Consell Ecumènic.

Aquest grup, format per evangèlics i catòlics, va néixer a Vilafranca del Penedès a l'abril de 2016, amb l'objectiu de ser un petit referent de diàleg entre les diferents confessions cristianes i amb el desig de projectar-se en l'àmbit de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat comptant, per tant, amb el recolzament de la Delegació d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Es tracta d'un butlletí digital, que es pot consultar a la plataforma Issuu: <https://issuu.com/grupdedialoguecumenic>

SETMANA DE PREGÀRIA
PER LA UNITAT DELS
CRISTIANS

18-25 de gener de 2018

La vostra dreta, Senyor,
és forta i gloriosa

(Ex 15,6)

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Bruguers

Del 17 al 27 de gener tindrà lloc la Visita Pastoral del bisbe Agustí a aquest arxiprestat de la Vicaria del Llobregat. Per conèixer la realitat eclesial en aquest territori estan previstes una sèrie de reunions en diversos àmbits i llocs.

Entrevistes individuals amb els preveres i diaques. El bisbe Agustí desitja realitzar-les preferentment *in situ*, a les parròquies assignades a cada prevere, per això, es faran el dia 17, al matí, al Prat;

el 17, a la tarda, a Castelldefels; el 18, a la tarda, a Viladecans i Sant Climent; i el 24 de gener, a la tarda, a Gavà i Begues.

Reunió conjunta amb els preveres i diaques i dinar, el 24 de gener.

Reunió amb el Consell Pastoral Arxiprestal, el 27 de gener, a les 16.30 h, a Castelldefels. A continuació tindrà lloc l'acte de cloenda de la Visita Pastoral.

AGENDA

▶ **Jornada d'animadors de joventut.** Dissabte 27 de gener, organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), a Tortosa, on es farà l'Aplec de l'Esperit enguany. Adreçat als agents de pastoral que acompanyaran els adolescents i joves durant el proper Aplec, per presentar tot el què significa i suposa l'Aplec i per a conèixer de primera mà l'esquema i els espais on es desenvoluparà. Per a més informació i inscripcions: bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove, santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.

16. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscila (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar,

i també de Menorca; santa Leonila, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. □ Tortosa: Sant Ildefons, bisbe. ■ Urgell: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Santa Agnès (s. IIIV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev. i Guillem Saute-

mouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

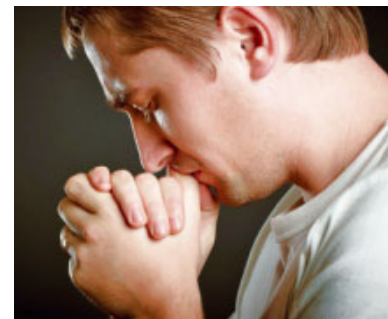
20. ■ Dissabte [2S 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Parleu, Senyor! El vostre servent us escolta

Per créixer com a persona tot hom necessita l'ajut d'algué que l'acompanyi i l'orienti. *Samuel, encara un noi*, sent una veu i respon: *Aquí em teniu*. L'inexpert *noi* pensa que és el sacerdot qui el crida i per això corre cap a Elí.

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor. El noi necessita un guia expert. *Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues: «Parleu, Senyor; el vostre servent us escolta.»*

Amb l'ajut de Déu i ben aconsellat pel sacerdot, *Samuel es va fer gran*. *El Senyor l'afavoria i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.*

Els corintis pretenen basar el llibertinatge sexual en principis com «*tot m'és permès*» (v. 13a).

A la llibertat egoista Pau contraposa la llibertat constructora de creixement eclesial. *Tot m'és permès, però no tot convé; ni m'he de deixar dominar per res* (1Co 10,23). El criteri clau és la conveniència de la Comunitat.

Per a l'antropologia bíblica el *cos* no és aliè a la relació amb Déu. Si Crist s'ha lliurat en *cos* i ànima per a salvar-nos, nosaltres hem de fer el mateix per Ell. *El cos és per al Senyor* (3, 22b).

Joan estructura l'Evangeli sobre la base del testimoni. Així Jesús, Fill de Déu fet home, és el testimoni de Déu a qui *ningú no ha vist mai*, però el Fill Unigènit ens el fa conèixer.

El Baptista és el primer testimoni de Jesús. *Fixant-se en Jesús que passava, Joan digué a dos deixebles seus: «Mireu l'Anyell de Déu.»*

L'expressió «*Anyell de Déu*» té referències bíbliques: a) el *Servent sofrent d'Is 52-53* com *anyell portat a matar*; b) l'*Anyell vencedor d'Ap 7,14*; c) l'*Anyell pasqual immolat* que és Crist 1Co 5,7.

Aquells dos deixebles del Baptista van seguir Jesús abans de conèixer-lo ni poder-lo estimar. Quan pregunten a Jesús quina és la seva vida, Ell respon: *Veniu i ho veureu*. Llavors ells hi anaren, ho veieren i es quedaren amb Ell. Després Andreu, un d'ells, *acompanyà el seu germà Pere on era Jesús*.

També avui per donar a conèixer Jesucrist, a més de la gràcia, cal el testimoni creient.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sm 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: «Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.»» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Jo us dic: «Déu meu, vull fer la vostra voluntat.»*

Tenia posada l'esperança en el Senyor i ell, / inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, i / m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: Com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant del poble en dia de gran festa, / no puc deixar d'anunciar-la; ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el *cos* no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al *cos*. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu *cos*, però el fornicador pecca contra el seu propi *cos*. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriífiqueu-lo en el vostre *cos*.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir «mestre», on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies, que vol dir «l'Ungit»». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, «que vol dir Pedra».»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquel tiempo, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: «Habla, Señor, que tu siervo escucha.»». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».